

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

عبدالله امینی- کابل

۲۵ جولای ۲۰۱۶

ادعای دولت دست نشانده راجع به بی اعتنائی "جنبش روشنائی" به موضوعات امنیتی

حادثه خونبار در کابل محکومیت جهانی را به دنبال داشت. سازمان تروریستی داعش مسئولیت این فاجعه را به دوش گرفته و به آن فخر می فروشد. در حالی که بی کفایتی دولت مستعمراتی و مزدور کابل باعث می شود تا این دولت نخواهد و یا نتواند جلو همچو حوادث مرگبار را بگیرد، گناه را می اندازند به گردن برپاکندگان مظاهرات "جنبش روشنائی" که گویا به مسایل امنیتی و دریافت اخطار ها توجه نکرده اند و دلیل چنین کم توجهی را هم کشمکش درونی در "جنبش روشنائی" که کربلا را در دهمزنگ زنده ساخت، اعلام می دارند.

گزارش ها حاکیست که بین نسل نو و نسل قدیم در "جنبش روشنائی" تضاد عمیق سیاسی، اجتماعی و عقیدتی وجود دارد. نسل جوان در این جنبش سعی می نماید که جولان "جنبش" را به دست گیرد و رهبران قدیم را از صحنه دور نماید. افرادی مانند "خلیلی"، "محقق"، "دانش" و همقطاران شان برای نسل جوان قابل پذیرش نیستند، زیرا آنها به تجربه ثابت ساخته اند که افراد فروخته شده، وابسته و فاسد می باشند. در ادعای نسل جوان به ارتباط رهبری قدیم کمترین تردیدی وجود ندارد.

بعد از تجاوز امپریالیسم امریکا به افغانستان، "محقق" و "خلیلی" و ... از زمره کسانی بودند که بر اریکه قدرت نصب گردیدند. تکامل اوضاع و ارتقای درک نسل جوان در کل و در "جنبش روشنائی" به صورت خاص که دارای عقاید "روشنفکرانه" اند، باعث گردیده تا به رهبری کنونی یعنی نسل قدیم احترامی قایل نباشند.

فضای به وجود آمده بعد از انفجارات خونین و دهشتناک، این زمینه را به وجود آورده تا از یک طرف رهبری خود فروش و میهن فروش کنونی و از طرف دیگر دولت دست نشانده، با انتخاب سیاست "فرار به جلو" در عوض پاسخگوئی جهت فساد و ناتوانی های شان، مظاهره چیان را ملامت نمایند که چرا گویا به اخطار های داده شده از جانب "محقق" و "خلیلی" که طبق شنیدگی سفارت امریکا "هوشدار باش" به آنها داده بود و به همان سان تشویش های دولت دست نشانده از احتمال حملات انفجاری توجهی نکرده اند.

برای منی که همین امروز صبح، خون صد ها انسان هموطنم را که تا آنزمان بر روی سرک نخشکیده بود، دیدم این نکته مورد بحث نیست که "جنبش روشنائی" تا چه حدی درست و تا کجا نادرست است. آنچه در مقطع کنونی در

اولویت قرار می گیرد، جان ۸۰ انسان دردمند و رنجکشیده میهنم است که فدای آزمندی های مثنی و وطن فروش و خود فروش از یک سو و یک دولت دست نشانده از سوی دیگر شده است.

وقتی رهبران فعلی از هوشدار شان یاد می کنند، هیچ این را به خاطر دارند که اولاً هوشدار شان صراحت لازم را نداشت و در آن گفته نشده بود که گویا سفارت امریکا بدانها از حملات انفجاری اطلاع داده است و در ثانی هیچ می دانند که وطنفروشی ها و منفعت جوئی های مخفی و آشکار آنها، کار را به جایی رسانیده که اگر بگویند " شیر سفید" است مردم حق دارند آن را نپذیرند؟؟

و اما دولت دست نشانده و سفارت امریکا که اینک می خواهند گناه معاشقه شان را با طالب، القاعده و داعش، به گردن آن عده از مردمی که می خواهند از حقوق دموکراتیک شان استفاده نمایند، ببندازند، باید جواب بدهند که اولاً وقتی منبع اطلاعاتی شان را موثق می دانستند و مطمئن بودند که چنین فاجعه ای به وقوع خواهد پیوست، چرا جهت دستگیری جنایتکاران و خنثی ساختن فاجعه اقدامی ننمودند و وقتی در انجام آن وظیفه ناکام ماندند، چرا به اساس همان راپور های استخباراتی با صراحت تظاهرات را منع نکردند؟

آیا دولت دست نشانده و حامیان خارجی آنها نمی دانند، که اولاً به اساس همان قانون اساسی که خود بریده و دوخته اند، تظاهرات از حقوق خدشه ناپذیر مردم است و در ثانی هم دولت دست نشانده و هم نیروهای اشغالگر مکلفیت دارند، تا از حیات، جان، مال و ناموس مردم حمایت نمایند؟

آیا اطلاع زیر گوشی سفارت امریکا در کابل به "خلیلی" و "محقق" راجع به بروز چنان فاجعه ای، نمی تواند بدان معنا باشد که استعمار و دولت دست نشانده، خود برنامه هائی داشتند و نمی خواستند وطنفروشان مشهوری از قماش "محقق" و "خلیلی" در آن تلف بگردند.

تجارب تاریخی در کشور خود ما و در سراسر جهان نشان داده که استعمار نمی گذارد تا جنبش های مستقلی شکل گرفته، تکامل نمایند. عمال استعمار باید در هر جا باشد تا استعمار گران بتوانند آن تحرک را طبق دلخواه به حرکت در آورند.